

**TEOMAN ÖZTÜRK'Ü
ANIYORUZ**

11 Temmuz 2007

1.Baskı:

ISBN:978-9944-89-338-1

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği
Atatürk Bulvarı 131/9 Bakanlıklar / Ankara
Tel: (0312) 418 12 75 Faks: (0312) 417 48 24
Web Sitesi: <http://www.tmmob.org.tr>
E-Posta: tmmob@tmmob.org.tr

Kapak ve Sayfa Düzeni

Dijle Konuk

Baskı

Odak Ofset

Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 32/D Demirtepe/ANKARA
Tel: (312) 230 02 49 Fax: (312) 229 34 33

11 Temmuz 2007'de Teoman Öztürk bizi, sevenlerini, dostlarını, TMMOB'lileri gene bir araya topladı.

Sevgili Başkanımızı saygıyla, sevgiyle anıyoruz.

TMMOB Yönetim Kurulu
Temmuz 2007

SUNUCU- Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve bağlı odalarının değerli yöneticileri, sevgili meslektaşlarımız ve değerli konuklarımız; Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün ölüm yıldönümünü anma etkinliğimize hepiniz hoş geldiniz.

Ben etkinliğimizi onun sözleriyle açmak istiyorum; bu konuşmayı 22 nci Genel Kurul, 25 Haziran 1977 tarihinde yapmış: "Sömürü, baskı, saldırı, işkence ve zulüm uygulamalarının ülkeyi kasıp kavurduğu; halkımızın daha fazla açlığa, daha fazla işsizliğe mahkûm edildiği; ülkede kol gezen faşist silahlı çetelerce yüzlerce insanımızın öldürüldüğü, binlercesinin yaralandığı, ancak gelişen mücadelenin engellenemediği bir yıl, bir çalışma yılı bugün tamamlanmaktadır.

Türkiye halkı yıllardır ve özellikle son yıllarda çok sıkıntılara göğüs germiş, çok eziyet çekmiş, çok can kaybetmiştir, hâlâ da kaybetmektedir. Bu yüzden sözlerimin hemen başında, yıllardır verdikleri mücadelelerle emperyalizme ve faşizme karşı yiğitçe göğüs geren, canlarını yitiren yüzleri, zindanlarda çürütölmek istenen binleri saygıyla anıyor, onların mücadele bayraklarını yükseklerde tutmaya çalışacağımızı bir kez daha açıklamayı görev sayıyorum."

Bugün de aynı duygularla ben hepinizi saygı duruşuna davet ediyorum.

(Saygı duruşu)

SUNUCU- Teşekkür ederim.

Etkinliğimizin bu kısmında aslında herkesin kısmen tanıdığı Sevgili Teoman Öztürk'ü tanıtan bir slayt gösterimiz var. Gösterimizi Sevgili Ahu Sağlam ve arkadaşlarının güzel sesi ve güzel müzikleri eşliğinde dinleyeceğiz. Ben önce kendilerini sahneye davet ediyorum.

AHU SAĞLAM- Türkiye'yi güzelleştirmek için onurlu bir mücadele veren Teoman Öztürk'ün anma etkinliğine katıldığım için ve onun adını taşıyan bu salonda sizlerle birlikte olduğum için çok mutluyum, onur verdiniz.

Teşekkür ederim.

(Slayt gösterisi ve dinleti)

MEHMET SOĞANCI (TMMOB Başkanı)- Aylin Abla, Elif, Aslı, Selçuk, Teoman, Taylan, Teoman Öztürk'ün mesai arkadaşları, dava arkadaşları, yol arkadaşları, örgütümün çeşitli kademelerinde görev yapan yönetici arkadaşlarım, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin çalışmalarını yüreğinde hisseden dostlarımız, dost örgütlerin dost başkanları, temsilcileri; hepinizi Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla selamlıyorum. Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ü anma etkinliğimize hoş geldiniz.

Bugün 14 üncü defadır Başkan bizi topluyor. Anıt mezarıda yaptığımız anma töreninde de söyledim: Sevgili Başkanımızın her yıl bizi bir araya çağırması, bir arada bu toplantıları yapmamız Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin çalışmalarını yürütenler için önemli toplantılardır. 1970'lerden beri yaratılan TMMOB değerinin yol haritasının kenar çizgilerini biz bu toplantılarda konuşuyoruz. Bu toplantılarda TMMOB'nin yol haritasındaki doğruları öne çıkarıyoruz. Yanlışlarımızı ifade ediyoruz.

Hele bugün, 2007 Türkiye'sinde birbirimize dayanışmanın en çok ihtiyaç olduğu bu günlerde, birbirimizin omuzlarının birbirine değerek yürünmesi gereken bu günlerde, omuz omuza yürümenin bilincinde olarak bugün yapılacak bu konuşmaların çok daha anlamlı olduğunu vurgulamak gerekir.

Bizler bu onurlu yürüyüşü yaparken, birbirlerine asla omuz atmaması gereken insanlarız. Neden?

İşte az önce slâytlarda anlatıldı. Sevgili Başkanım sözlerini de dinledik. Bu ülkenin, bu ülke insanının Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine, TMMOB'nin odalarına, odaların örgütlü üyesine, kadrolarına ihtiyacı var. Bu ülke insanının Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğine ihtiyacı devam etmektedir ve bu ihtiyacın gerekleri bizim tarafımızdan yerine getirilmelidir.

Sevgili Başkanım, TMMOB'ye veda konuşmasını

“Yaşasın TMMOB Örgütlülüğü” sözleriyle bitirmişti. Bu sözler üzerine ben buradan bu dönemin TMMOB kadroları adına, bu dönemin TMMOB yöneticileri adına, çalışanları adına şu taahhütte bulunuyorum:

TMMOB bütün yaşanan olumsuzluklara karşı, karanlığa karşı aydınlığı, baskıcı, otoriter yönetim anlayışına karşı özgürlük ve demokrasiyi, ırkçı ve milliyetçi anlayışın beslediği linç kültürüne karşı bir arada kardeşçe ve barış içinde yaşamayı, her şeyin para-kâr olduğu piyasa anlayışına karşı eşitliği ve adaleti savunmaya devam edecektir. TMMOB emekçi sınıfların haklar mücadelesine, halkımızın işsizlik, yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele taleplerine sahip çıkacaktır.

TMMOB “şimdi tam da eşit, özgür, demokratik bir Türkiye talebini yükseltme ve bunun için mücadele etme zamanıdır” demektedir. Şimdi neoliberal politikalara, gericiliğe, darbe çığırtkanlıklarına direnme zamanıdır. Şimdi “kahrolsun emperyalizm, yaşasın mücadelelerimiz” deme zamanıdır.

Herkes bilmelidir ki, 1970’lerden beri sürdürülen bu onurlu yürüyüş ve dik bir duruşla TMMOB; sinmeden, korkmadan, geri adım atmadan temel hak ve özgürlüklere sahip çıkacaktır. Biz bu bayrağı bizden öncekilerden devraldık, bizden sonrakilere de onurla devredeceğiz. Bunu herkes böyle bilsin.

Evet, bu ülkenin iyi ki TMMOB’si var sevgili arkadaşlar. TMMOB’nin iyi ki Teoman Öztürk gibi bir başkanı vardı. İyi ki o dönemin çok değerli kadroları vardı. Hepsine Yönetim Kurulum adına saygı ve sevgi sunuyor ve huzurunuzda onları alkışlıyorum değerli arkadaşlarım. (Alkışlar)

KAYA GÜVENÇ- Sevgili arkadaşlarım; merhaba.

Özel bir seyahatim nedeniyle birazdan çıkmak zorundayım, onun için bağışlayın. Onun için de çok kısaca bir iki şey söyleyeceğim.

Bir 11 Temmuz Teoman'sız yine. Bir alışkanlık, bir refleks haline geliyor. İnsanlar sevdiklerini özlemle andıkları, saygıyla andıklarını, mücadele arkadaşlarını çeşitli zamanlarda hemen böyle bir çağrışım yapıyor, herhangi bir olay karşısında "o olsaydı ne derdi, o olsaydı ne yapardı" diye ve bunu tahmin ediyorum ki hepimiz sevdiklerimiz açısından bunu yaparız. Bu bir reflekstir, doğal bir reflekstir, güzel bir reflekstir; çünkü böyle bir şeyi anımsamak için o insanla bir şeyleri paylaşmış olmanız gerekiyor, o mücadelede birlikte olmuş olmanız gerekiyor. Hatta belki beraber olmadıysanız bile, kitaplarda ne söylediğini, daha önce ne söylediğini birazcık araştırmış olmak gerekiyor. Bu 12 Eylülde de böyleydi, bu Irak işgalinde de böyleydi, bu emekçi sınıfları kasıp kavuran krizlerde de böyleydi, bu şimdi seçimlerde de böyle. Her alanda, her noktada karşınızda böyle bir olay çıktığında anımsamaya çalışıyorsunuz: "Teoman olsa, acaba bugünkü koşullarda ne derdi?"

Aslında bir şey söylemek mümkün değil, "şunu söylerdi, bunu söylerdi" demeniz mümkün değil, ama ipuçları var, çok önemli ipuçları var. O ipuçlarının bir kısmını aslında buralarda Birlik Haberleri geçerken, onun ağzından görmüş olduk hepsini. Bunu yaşayanlar daha yakından bildiler, ama 2-3 şey çok dikkatimi çekmişti. Onun için bunları sizleri kendi sözleriyle anmak istiyorum. Bir tanesi, sürekli olarak hatırlarsınız, geçen bütün bu konuşmalarda 1970'lerle birlikte; 60'ların sonlarında başlayan, ama 70'le birlikte mücadelenin gelişmesiyle birlikte bir kavram oturdu: Mühendisler ve mimarlar, artık bazı ayrıcalıklı haklara sahip olan meslek grupları olmaktan çıkmış, emekçi halkın bir parçası olma

yoluna gitmişti. Bu çok önemli bir olaydı ve sürekli olarak vurgulanan da, “emekçi halkın bir parçası olan mühendisler.”

Hatta Teoman, bir açış konuşmasında bunu biraz daha netleştirmişti ve açık açık da söylemişti: “İki saftan birisinde, emekçilerin safında yer alan mühendisler ve mimarlar” tabirini kullanmıştı. Bence bu, aslında olaylar karşısında hangi yönden bakacağımızı, en azından Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği çatısı altında nerelerden bakacağımıza çok net işaretle bulunuyor bence. 1978’deki bir açış konuşmasında çok hoşuma giden, halen bence büyük ölçüde geçerliliğini koruyan bir cümle: Diyor ki, “Sömürü, baskı ve zulüm uygulamalarına, IMF’li, NATO’lu, AET’li, 141-142’li, yoğun faşist saldırılı, insanın insanca yaşayamadığı, yaşamadığı bu düzene karşı çıkacağız.”

İşte sevgili arkadaşlarım, birikimimizi sağlayanlara bir teşekkür borcu olarak ben de Teoman’a yapmış olduğu güzel işlerden dolayı huzurlarınızda bir kez daha teşekkür ediyorum, onu sevgiyle anıyorum, onu özlemle anıyorum. Söyleyecek çok şey olabilir, ama iyi ki vardılar, Sevgili Başkanımın söylediği gibi, iyi ki bize bu mücadeleyi bıraktılar.

Teşekkür ediyorum.

MEHMET SOĞANCI- Teşekkürler.

O dönemin kadrolarının küçük kızı, TMMOB salonlarında dolaşan Elif Öztürk, o sonra uzun seneler Makina Mühendisleri Odasında yöneticilik yaptı, şimdi de bizim Örgütlenme Komisyonumuzu yürütüyor; buyurun.

ELİF ÖZTÜRK- Ben bugün 40 yaşındayım. Babam, ben 27 yaşındayken öldü, ama sanmayın ki babamla 27 sene yaşadım, hâlâ birlikte yaşıyoruz.

Biraz önce CD'yi izlerken, o yapılanların yanında bir de bizim kendi aile yaşantımızı, o arada uğraştığı babalık işi geçti gözlerimin önünden; hepsi geçti baştan itibaren, Çapa Tıp'taki "hoşça kal" dediği ana kadar hepsi geçti.

Babam şöyle diyordu bize: "Size kitaplardan başka bir şey bırakamayacağım kızım." Ama işte bıraktıkları, işte sizler, ne kadar çok şey bıraktığının farkında değildi, belki de alçakgönüllü davranmaya çalışıyordu. Öldükten sonra bile o kadar çok şey bıraktı ki, şu an beni tanımayan, nasıl bir insan olduğumu bilmeyen bir sürü insan bile, sevgi ve saygı gösteriyorlar babam nedeniyle. O "ağlamak doğal" derdi, "ağlamak doğal, ölümlerin arkasından, ama çok da uzatmayacaksın bu işi, durup düşüneceksin, derin bir nefes alacaksın, şimdi ne yapabilirim diye düşüneceksin." Ben de her gece düşünüyorum bunu, ne yapabilirim diye. Hep birlikte düşünmemiz gerekir bunu, daha ne yapabiliriz diye. Hepiniz konuşun istiyorum, birer dakika bile olsa, paylaşalım bunu; anıları paylaşalım, TMMOB'yi paylaşalım, mücadele hedeflerini paylaşalım, ileride ne yapacağımızı paylaşalım. Şimdi zaman, konuşma, o birikimleri aktarma zamanı. Hepsini sevgiyle ve saygıyla anıyorum ve çok özür diliyorum hepinizden, duraklayarak konuştuğum için.

YAVUZ ÖNEN- Değerli dostlar; hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Önce İnşaat Mühendisleri Odamızı kutlamak istiyorum, yaptığı binada Teoman Öztürk'ün adına bir salonda bizi buluşturdu. Bu konuda birkaç şeyi anımsatmak istiyorum: TMMOB'nin 70'li yılların başından başlayan inşa sürecinde önümüze koyduğumuz temel hedeflerden bir tanesi, TMMOB mekânı idi, bir TMMOB mekânına sahip olmak. Birlik Haberlerini inşa etme sürecinin yanında, böyle de bir ikinci hedefimiz vardı. 75 yılında bu hedefin somutlanmasının bazı olanaklarını bulduk. Burada bir başka ismi anmak gerekiyor; Vedat Dalokay'ı. Vedat Dalokay Belediye Başkanıyken, bize, TMMOB'ye Tandoğan Meydanı'nda, şu anda Altinel Oteli'nin inşa edildiği arsayı vereceğini vaat etti, "talip olun, bu arsayı size tahsis edelim" dedi. Bu vaat üzerine biz bir TMMOB binası programı hazırladık, mimar arkadaşlarla oturduk ve ilk etapta Birlik Haberlerini çıkaracağız ya, bir matbaa ihtiyacı var. O zaman bizim sesimizi, sözümüzü basmanın da sorun olabileceğini düşündüğümüzden, bir matbaaya sahip olmak uygun olur diye düşünmüştük. "İlk etapta temelini atarız, subasman seviyesine getiririz, alt katlarda kuracağımız matbaayla Birlik Haberlerini de basarız." Böyle rasyonel düşünüyoruz ya...

Ancak ilginçtir, aslında bizi durduran kim oldu, biliyor musunuz? Biz kendi kendimizi durdurduk. TMMOB Genel Kuruluna götürdüğümüz bu hazırlık, TMMOB o zaman silme hemen hemen sol bir tabandı, -şimdi nasıl bilmiyorum Başkanım, ama- fakat bu bizim bir dezavantajımızdı aynı zamanda; çünkü birbirimizle uğraşmak gibi bir dezavantaj, solun değişik kesimleri arasındaki gerilimlerin, tartışmaların önümüzde bazen engel oluşturduğunu da hatırlamamız gerekiyor. O Genel Kuruldan biz bu kararı çıkaramadık. Tahmin edersiniz ki, böylesi bir adımın kararının Genel Kurulda alınmasını, Yönetim Kurulunu rahatlatacak

ve o adımın gücünü belirleyecekti. Vedat Dalokay'ın önüne Genel Kurul kararıyla çıkamadık ve orada kaldı o proje.

Sonra, 80'li yıllarda TMMOB'yi Mimarlar Odasının binasında yine o amaçla, yani birlik amacıyla odaları bir araya getirip bir hamle yaptık, ama yine dağıldık. Benim bütün bu uzun girizgâhımın sonunda söyleyeceğim şu: Evet, İnşaat Mühendisleri Odamızın tesislerinde bir Teoman Öztürk Salonu olmalı, ama esas olarak TMMOB tesislerine Teoman Öztürk'ün adını kazımalıyız, yani onun adıyla bir Birlik binası zamanının geldiğini düşünüyorum, değil mi Sayın Başkan? Yani bizim görev yaptığımız görevlerde odalarımızla bu konuda çok hoş olmayan sohbetlerimiz olmadı değil, "öncelik kime verilsin; önce Birlik binasını mı yapalım?.." Neyse, bunları tekrar etmemin bir yararı yok, ama bunu Teoman'ın bir vasiyeti olarak da algılayabiliriz. Gelin, Sayın Başkanım, bunu gerçekleştirmek için ne mümkünse yapalım. Sistemin bizden esirgeyemediği maddi olanaklara kavuştuk, baskılarını da çok yaşadık, ama sistem bize bu olanakları veriyorsa, -ki verdiğini görüyoruz, ne mutlu diyelim!- bunu dönüştürelim, yani Birlik hedefini yakalamada, Başkanımın başta söylediği gibi, dayanışmaya en fazla ihtiyaç duyduğumuz bir dönemde böyle simgesel bir adım atılamaz mı? Onu söylemek istedim.

İkinci anı şu: Biliyorsunuz, bir genel seçimler ortamındayız. TMMOB'nin Teoman Öztürk dönemindeki konumuna dair, bunu ben birkaç kezdir söylüyorum, belki ikinci-üçüncü olacak, ama burada yeri gelmişken tekrar etmek istiyorum. 77 seçimlerinden önce idi, Cumhuriyet Halk Partisinin önemli bir çıkış içinde olduğu ve muhtemel bir iktidarı oluşturacağı gözüküyordu; fakat yine de işi daha sağlam tutmak üzere Bülent Ecevit, mesai arkadaşlarıyla TMMOB'nin Konur Sokak'taki binasını ziyaret etti. Ben Genel Sekreterdim, yani 75'in sonlarında doğru, 76 daha

gelmemiştir. Bize şunları anlattı: Deminden beri izlediğimiz bu Birlik Haberleri var ya, dedi ki, "Biz Türkiye Büyük Millet Meclisinde muhalefeti sizin bize sunduğunuz bu bilgilere ve verilere dayandırıyoruz. Başka da kullanacağımız bir referans, bir kaynak yok Türkiye’de, çok değerli bir iş yapıyorsunuz. Gelin, bunu siyaseten ve doğrudan yapın artık. Biliyorum, devrimci konumunuza belki yakıştıramayacaksınız bu önerimizi, ama sizin devrimci kimliğinize hiçbir itirazımız yok" ve kabineyi birlikte kurmayı anlattı bize. Yani "gelin, milletvekili olun" filan değil, aslında Türkiye’yi yönetmeye bizi ortak etmek istedi Sayın Bülent Ecevit o tarihte. (Bir parantez açacağım, Bülent arkadaşım üzülmesin: Seni hiç ilgilendirmiyor, ama Teoman Öztürk’ün arkadaşlarını, bu kadar değerli bir birikimin temsilcilerini böyle 12 nci sırada aday gösterenler utansın diyeyim müsaade edersen, yani çok özür diliyorum.)

Teoman’ın yanıtı, derhal ve doğrudan ve aniden, hiç düşünmedi. Hatta sonradan dedim ki, "Teoman, keşke biraz düşünelim, yarın yanıt verelim dese miydik falan... Yok dedi, o her zamanki kararlılığı ve netliğiyle yanıtı hemen verdi: "Sayın Başkan, siz yolunuza devam edin, biz de yolumuza devam edeceğiz."

Şimdi devam ettiğimiz yol ne? Türkiye’nin ihtiyacı mühendis değil, zaten mühendislere de hiç ihtiyaç olmadığını bize yaşıyorlar aslında; göçlerin dışında, yani beyin göçünün, işsizliğin dışında, ihtiyaç olmaktan çıkardılar, zaten sistem de ihtiyaç olarak görmüyor. Ancak benim söylemek istediğim başka bir şey; Türkiye’nin ihtiyacı olan mühendis mimar profili, devrimci olan profildir. Gericiliğe karşı devrimci bir atılıma ihtiyaç olduğu, bugün Türkiye’de apaçık yaşanmıyor mu? İşte o devrimci odaklardan bir tanesi, mühendislerin, mimarların ortamıdır. Bu ihtiyaç dayatıyor, devam ediyor. İkinci önemli özelliği, emekten yana, sömürülenden yana, ezilenden yana, mağdurdan yana, ötekileştirilenden yana

-bunlar yeni kavramlar- bir tavır, yani sosyalist bir mühendis profiline ihtiyaç var. Ben Teoman'ın görev yaptığı dönemlerde hiç bu kavramları kullanmadım, Teoman kullanırdı hepimizin adına, ben yeni yeni kullanıyorum, yıllar sonra. Demek ki 30 yıl önceden daha kötü şartlarda bir Türkiye durumuyla karşı karşıyayız.

İşte Teoman'ın dönemi, yıllar boyu Türkiye'nin sorunlarına reçete olacak bütün bilgileri, belgeleri derlemiş bir dönemdir. Günceldir o ihtiyaçlar, bugün de dayatan ihtiyaçlardır. Aslında bugün tek tipleşmiş siyasi hareketler, biliyorsunuz artık hep merkezde toplandılar sağ-sol ve hep eşitleştiler. Siyaset, bir tek hatta indi, sosyalist partileri ve emekten yana siyasetleri ayırıyorum buradan, ama Türkiye'yi yönetmeye aday, yönetmiş olan, düzen partileri dediğimiz partiler eşitlenmiş vaziyette. Cumhuriyet'teki ilanları gördük, yani CHP ile MHP'yi eşitleştiren bir koşulda, biraz önce değindiğim ihtiyacın ne kadar dayatmakta olduğunu ve Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği ortamının, Teoman Öztürk döneminin ve ondan sonraki dönemlerin bu ihtiyaca yanıt verecek bilgilerle zengin bir ortam oluşturduğunu burada tekrar etmek istiyorum.

Teoman Öztürk'ü bir kavga arkadaşım olarak, bir dostum olarak, sevgili bir arkadaşım olarak yitirmenin boşluğunu her geçen yıl daha büyük bir şekilde duyumsuyorum. Kaybının ne kadar büyük olduğunu her geçen yıl daha iyi kavriyorum. Kendisini sevgiyle kucaklıyorum buradan. Hepinize de saygılar sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BÜLENT TANIK- Merhabalar dostlar.

Yavuz Ağabey, Elif'in ardından çıktığı zaman, dedim iyi ki ben değilim orada, boğazımdaki düğümle nasıl konuşurum? Konuşmasını tamamlarken de iyi ki benden önce Yavuz Ağabey konuştu, hem beni yüreklendirdi, hem rahatlattı, hem de söyleyecek bir iki şey bıraktı.

Hepinizin yüzünü göremiyorum, ama biliyorum ki, bu sıralarda oturanlar, benim hesap vermekten gocunmayacağı en önemli topluluk. Birlikte değerlendireceğiz, ne yapmak istedik, ne yapıyoruz, ne yapabiliriz, hatalarımız ne, ne olacak, çok fazla vaktinizi almadan elbette ki bunu yapmaya çalışacağım. Ama belki hoşunuza gidecek bir başka şey söyleyeyim: Mimarlar Odasının Ankara Barosuyla düzenlediği bir çalışma vardı, Ulucanlar Cezaevi halka açılıyor, geçen 3-5 gün önce Yavuz Ağabeyle beraber oradaydık. Buradaki resimler arasında bir 3 kişili bir resim var. Bir tane kalpaklı, siyah saçlı, kara bııklı bir delikanlı duruyor, o benim, yan tarafta da Teoman Ağabey, ortada Mahmut Esat Güven, üçümüz Ulucanlar'daydık o zaman ve Mimarlar Odasının düzenlediği söyleşide düşündüm, orada yatarken aradan 15-20 yıl, hatta belki daha fazla geçtikten sonra kapılarını kırar gibi içeri girip, içeride yüreğimizin bütün rahatlığıyla kilitler altında olmadan konuşabilme özgürlüğünü yaşayıp yaşayamayacağımız hiçbirimizin aklında değildi. Ben Teoman Ağabey adına da orada bulundum ve soludum diye düşündüm o günü.

Türkiye'nin kilit altından çıkmasını belki de o tür bir mucizevi olayın ötesinde yaşama umudunu hâlâ taşıyoruz. Orada küçük bir de anı aktardım, orada bulunan arkadaşlar başışlasınlar tekrarımdan ötürü. Biz Teoman Ağabeyle aynı ranzayı paylaştık. Muska yastık, 2 muska yastık, tek yatak, baş-ayak ters tarafa gelmek üzere, odun taşıdık. 19 Eylül direnişiyle ilgili

TMMOB'nin 14 yöneticisinin birlikte cezaevinde yattığı bir dönemdi. Belki birkaç arkadaşımız o gün orada bulunamadılar, ama öyle bir anımız da var. Teoman Ağabey oradan çıktıktan sonra, 82 Anayasasının tartışılmaya başladığı bir dönem gelmek üzereydi ve biz birlikte İzmir'e gittik. Cezaevinden, Ulucanlar'dan çıktık, İzmir'e, oradaki odaların düzenlediği bir toplantıya anayasa tartışmak üzere gittik. İzmir odalarımız sağ olsunlar, bizim Ankara'da Birliğin yaşadığı sıkıntıları bildikleri için, "sizi Efes Oteli'nin Kral Dairesinde misafir edelim" dediler ve bizi Efes Oteli'nin Kral Dairesinde misafir ettiler. Biz tek ranza, muska yorgandan Efes'te Kral Dairesinde bir gece geçirdik; Halit Ağabey, Uğur Mumcu falan da var. O gün bir gazete haberinden de Teoman Ağabeyin DİSK davasından idamla yargılandığı ve aranıyor olduğu bilgisi geldi. Oradan da İstanbul'a, Metris'e uğurladık Sevgili Babayı. Hayat böyle dalgalanmalar gösteriyor ve işte bir şeyler oluyor.

Ben Türk Mühendis Odaları Birliği Başkanlığı ve Genel Sekreterliği görevini 88'de omzumdan daha sonraki yürekli arkadaşlara devrettikten sonra, kendime bir sene TMMOB sıfat ve etiketlerinin sorumluluk bağından uzaklaşma dönemi tanıdım. 89'a kadar Yavuz Ağabeyin biraz önce söylediği gibi, Teoman Ağabeyin de geleneğinden gelen bir şekilde örgütsel sorumluluğumuz ve özerk yapımız, bizi bu örgütün verdiği güçle siyaset alanında bir şey yapmaktan uzak durmaya öteledi ve kendime en az 1 yıllık bir TMMOB Başkanlığı, Genel Sekreterliği etiketinin sorumluluğundan azade, sadece yalınkat Bülent Tanık olmaya geçiş süresi tanıdım ve ondan sonra daha bireysel davranabilirim, daha özgür ve tekil seçimlerde bulunabilirim diye düşündüm.

89 sonu, Gorbaçov'un Sovyetler Birliğinde yönetimde bulunduğu "Glasnost" ve "Perestroyka" tartışmalarının olduğu bir dönemdi. O zaman bir TMMOB heyetiyle birlikte Sovyetler Birliğine gittim

ve hem Moskova'yı, hem Orta Asya cumhuriyetlerinin bir kısmının birkaç şehrini görme imkânım oldu. Sovyetler Birliğinin dağılma sürecine girdiğini o seyahat sırasında fark ettim ve o dağılma sürecinin arkasından da Sovyetler Birliğinde, özellikle Orta Asya cumhuriyetlerinde İslami akımların önemle güç kazanacaklarını ve bu güç kazanma dalgasının da Afganistan-İran üzerinden Türkiye'yi olumsuz etkileyeceğini düşündüm. Döndüğümde, 1990'ın başında Türk Tabipleri Birliğinin düzenlediği, -sanıyorum 89 seçimlerinin ya öncesi ya sonrasıydı, tam yılları, zamanı çok iyi hatırlamıyorum- kalabalık bir sol düşünürün konuşmacı olduğu bir toplantıda, ben bir çeşit hukuk devleti savunusunun Türkiye'nin önünde çok hızla önem kazanan bir ihtiyaç olacağını düşünmeye başladığımı ve bu çerçevede maksimal programlardan vazgeçerek demokrasi ve hukuk savunusunun ön planda olduğu bir siyasal gündemin önde olacağını söyledim. O toplantıda bir iki konuşmacı arkadaş da eski dostlarım olmakla birlikte, bana Cat Stiwance"-tan, Garodi'den söz ederek iltifatta bulundular.

Ben aslında o günkü yaptığım saptamada devam ediyorum, ısrarla devam ediyorum. Türkiye'nin önündeki önemli sorunlardan bir tanesinin anti-demokratik yapılanmanın en güçlüsü olan irtica olduğunu düşünüyorum. Şeriat düzeninin ve irtica yükselişinin, irtica hegemonyasının değiştirilemez bir otorite olarak çok büyük bir önem taşıdığı kanısındayım ve bunun ötelenemesinin arkasında da bilimsel aydınlanma ve ikna uygulamalarının belli dönemlerde etkili ve önemli, vazgeçilmez uygulamalar, programlar, gereklilikler olmakla birlikte, belli dönemlerde hiç işe yaramadıklarını düşünüyorum. Çünkü irticanın ve şeriat yönetiminin kitleleri yanına katmasının aydınlanma ve iknaya olmadığını düşünüyorum. Yığınlar, hurafelerin yönetimine korkuyla, tehditle ve zorla katılıyorlar. Bu durumda, iktidarın dönüştürülmesiyle ilgili güç sahibi olan bir yapının,

bu anlamda bir hukuk ve modernizm savunusu yapan bir yapının önemli olduğunu düşünüyorum.

Bu görüşte olmayan arkadaşlarım olabilirler. Makyavelist bir biçimde iktidara ulaşmayı da çok önemsemiyorum, ama özel olarak her şeyi silip süpürebilecek bir şeriat yönetiminin önüne geçmek gerekiyor. Aynı şekilde etnik ve ulusal hakların korunması için de her tarafında adil bir hukuk düzeninin uygulandığı bir ülke olmanın büyük önem taşıdığı kanısındayım. Buna dönük olarak bir siyasal seçmede bulundum ve bireysel hakkımı kullanarak aday oldum.

Gösterildiğim yerle ilgili, sırayla ilgili Yavuz Ağabeyin ve alkışlayan arkadaşların protestolarının da değerinin farkındayım. Bu göreve talip olmam, 58 yaşında ve TMMOB Başkanlığı yapmış, onun gururu kendisine yeten birisi olarak milletvekili olma sevdasından değildi. Eğer imkân olabilirse, siyaseti bir yerinden zorlamak, muhtelif yerlerden zorlayabilen, zorlamaya çalışan bütün diğer değerli arkadaşlarım, yoldaşlarım gibi siyasetin bir tarafından taşın altına elimi sokmaya çalışmaktı. Cumhuriyet Halk Partisi, 12 nci sırada da olsa, bana bir yer göstererek bir anlamda siyasetin bir yerinden de aralanacağını gösterdiğini düşünüyorum ve zaman gösterecek, siyasetin nerede doğru, nerede yanlış olduğunu.

Teoman Öztürk'ün gösterdiğine benzer bir tavır 1984'te ben de göstermiştim ve sonra pişman oldum. Bu tam 84 müydü, 83 müydü, ondan da emin değilim, ama 12 Eylül yönetimi, Danışma Meclisini kurarken adaylar istedi, başvurular istedi. Ülkenin değişik köşelerinden mühendis mimar arkadaşlardan bana soranlar oldu, "Sayın Başkan; aday olalım mı? Biz falan paşayı tanıyoruz." Ben "kendi omuzlarınızın üzerinde bir baş taşıyorsunuz, bunun sorumluluğu size aittir" dedim ve kimseyi teşvik etmedim. Sonra Meclisteki yasama süreci içerisinde bir iki tane delikanlının bile çok önemli işler yapabileceğini

düşündüğüm bir dönem geldi ve o zaman pişman oldum, sorumluluk almadan kendimi temiz tutma konumunda bıraktığım için. Belki de bazı noktalarda biraz faydacı davranmak gerekirdi. Öyle bir pragmatik şeyi geçmişimizin ilkeli geleneği çerçevesinde reddettim, sonra kısmen pişmanlık duydum. Belki bunların bir dengesiyle insanlar bir şey yapıyor.

Belki de hakkettiğimden fazla konuştuğum için bağış-lamanızı diliyorum. Teoman Ağabeyin güzel kızları, bir tanesi ağzından şunu söyledi: "İşte bunları bıraktı, dünyayı bıraktı." Gerçekten öyle, gurur duyuyorum, benim çocuklarım da belki benim arkamdan benzer şeyler umarım söylerler, "babamız boşa çaba sarf etmedi; yaptığı işlerden pek emin olmadı, ama o da en azından Teoman Öztürk'ün yolundan gitmeye çalıştı" derler. Ben de 2 tane delikanlı bırakıyorum, ama Teoman Ağabeyin bıraktıklarının ne kadar değerli olduğunu farkındayım. 2 güzel kızı ve torunlarının yaptığı bütün eserlerin yanı sıra, onların çok özel olduklarını, Aylin Ablanın da desteğiyle varlıkları bize gurur veriyor, umut veriyor, bizim hatalarımızı düzeltereklerine inanıyorum. Onları sevgiyle kucaklıyorum, Teoman Ağabeyi de saygıyla kucaklıyorum. Sizleri de sevgiyle selamlıyorum.

Hoşçakalın.

HÜSEYİN YEŞİL (TMMOB II. Başkanı)- Değerli arkadaşlar; hepinizi başta Aylın Abla, Aslı, Elif, Teoman, Taylan, onların gözlerinden öpüyorum, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Aslında ben çok genç bir yaşta Teoman'ı tanıdım, 19786'daki Genel Kurulda fiilen tanıştık. Oğuz Türkyılmaz ve Teoman'ı ilk başta tanıdım. Orada o Genel Kurulda sonuç bildirgesi şuydu: "Emperyalizme ve onun içindeki uzantılarına, faşizme ve onun silahlı çetelerine karşı emekçi kitlelerle dayanışmamız, bağımsız ve demokrasi yolundaki ortak mücadelemiz güçlenerek sürecektir" diyordu. O gün bugün bu mücadele sürmektedir.

Aslında biz, şimdi anlıyorum ki, biz o Teoman'ın liderliğinde, komutasında bir ordu idik, o zaman pek öyle almamıştık. Ben sayıyorum şu anda hatırladıklarımı: Oğuz Türkyılmaz, Yavuz Önen, Kaya Güvenç, Murat Gültekingil, Murat Gümrükçüoğlu, Yalçın Çilingir, Ahmet Sönmez, Sait Kozacıoğlu, -şu anda bazıları farklı yerlerde olabilirler, ama ben o günü anlatıyorum- Süheyl Kırçak, Raşit Gökçeli, Akın Ataüz, Hüseyin Tanrıöver, Medet Özbek, Hilmi Yüncü, Ali Açıan, Nilgün Polat, Akın Özdemir, Ömer Yenal, Mustafa Kurukafa, Önder Küçükkaragöz, Bülent Damar, Arif Merdol, Orhan Örucü, Ersin Önsel, Haydar İlker, Mehmet Ali Algancı, Celal Beşiktepe, Çetin Uygur, Bülent Tanık, Şaban Ormanlar, Bülent Atamer. Belki sayamadıklarım, unuttuklarım olabilir, beni bağışlasınlar. Biz gerçekten bir orduyduk. Üstelik de bu, sadece bir ekibin, TMMOB'deki bir ekibin, bir geniş ekibin kadrolarıydı, çok büyük kadrolardık aslında biz.

Teoman Öztürk iyi bir örgütçüydü, gerçekten bu kadroları bir arada tutabiliyordu ve bunlarla iş yapıyordu. Teoman iyi bir öğretmendi, kolektif çalışmayı çok prensip edinmişti ve çok seviyordu. Her İstanbul'a gelişinde mutlaka bizlere uğrar ve o günün

gündemi neyse, ülkenin gündemi, TMMOB'nin gündemi, onlarla ilgili bizim görüşlerimizi alırdı, görüş alışverişinde bulunurduk ve bunlara çok değer verirdi. Düşünün ki, biz daha 24 yaşında, genç, bir mühendistik, ama o bizi çok sabırla dinlerdi. Acaba biz şimdi gençleri böyle dinleyebiliyor muyuz diye kendi kendime de soruyorum. Sadece söz ile değil, davranışlarıyla da her zaman örnek olurdu bizlere. 73'ten bugüne kadar aslında TMMOB tarihi, aynı zamanda Türkiye demokrasi mücadelesi tarihi olduğunu her zaman söyledik ve söylemeye devam edeceğiz.

Burada TMMOB'nin kişiliği çok önemli bir yer tutuyordu. Demin saydığım ve saymadığım arkadaşlar, farklı siyasal eğilimlerde yer almalarına rağmen, TMMOB'de Teoman'ın etrafında kenetlenabiliyorduk.

"Ben" lafını hiç duymadım Teoman Öztürk'ten, hep "biz" derdi, "biz" diye konuşurdu. Bazıları çok kızılıyordu, mesela muhalifleri çok kızılıyorlardı, ama çok sayıyorlardı. O günün şartlarında TMMOB'deki iç mücadelede çok kızılıyorlardı, ama Teoman'ı her zaman çok sayıyorlardı.

Şöyle bir şeyimiz vardı, ki Teoman'dan bunu sık duymuştum ve bizim programlarımıza geçmişti: "Halkımızın ve üyelerimizin somut sorunlarından hareketle TMMOB'de politika yapıyoruz" diyorlardı. Çünkü o zaman TMMOB'de şöyle bir tartışma vardı: "TMMOB siyaset yapmasın, meslekle uğraşsın" deniliyordu, yine soldan gelen bir eleştiriydi. Ama biz, onlara şunu söylüyorduk: "Halkımızın ve üyelerimizin somut sorunlarından hareketle politika yapıyoruz. Dar bir politika, soyut bir politika yapmıyoruz" diye kendilerine söylüyorduk. İşte 19 Eylül iş bırakma, Türkiye'de mühendislerin iş bırakma eylemi, bu anlayıştan hareketle örgütlenebildi ve çok başarılı bir örgütlenmeydi.

Teoman'ı en çok yoran, odalardan para istemekte, ki bunu her yerde söylerdi, "aidatlarınızı ödeyin, tahhütlerinizi yerine getirin" diyordu, ama hiç kimse yerine getirmiyordu. En başta mesela benim içinde olduğum oda o günlerde yerine getirmiyordu, Makine Mühendisleri Odası yerine getirmiyordu; çünkü o günün anlayışıyla Teoman'ın kadrolarına ve o günkü şartlara tavır alıyorlardı. Dolayısıyla maddi olarak en güçlü odalar bu görevini yerine getiremiyorlardı. Ama giderek bu yapı 78'e doğru, 79'a doğru değişti ve bu şey biraz daha farklılaştı. Ancak yine de aslında bugün elimizde olan olanaklar, bugünkü bu salon, bu bina, maddi olanaklar, onun yarısı o gün elimizde olabilseydi, biz çok daha büyük şeyler yapardık diye düşünüyorum, Birlik Haberlerini herhalde bir 500 bin basabilirdik diye düşünüyorum.

Ayrıca ortak mekân onun en büyük hayali ki, Yavuz Ağabey de söyledi, onun için onu tekrarlamayacağım. Aslında Teoman Öztürk'ün bir önemli yanını, insan yanını, demin aslında mezarlıktaki anmada Bülent Atamer söyledi. Tam da benim içimden geçerken, bugün buraya gelirken dün bana söylemişlerdi, "neler söylerim" diye, o biraz açtı. Mesela hepimizle ilgilenirdi, her dakika, her saniye siyaset konuşmuyorduk, oturup sohbet ediyorduk, sorunlarımızla ilgileniyordu. Örneğin ben çok özel bir anımı sizlerle paylaşmak istiyorum; eşim de burada, Münevver Yeşil de burada, onun da iznini aldım: Biz evlenmeden önce 4 yıl birlikte gezdik. Tabii o günlerde bu çok sorun oluyordu. Yani böyle evlenmeden 4 yıl, o siyasetin sıcak ortamında gezmez hiç hoş karşılanmıyordu. Bunun ceremesini bir Oğuz Türkyılmaz çekti, bir de Teoman Öztürk çekti. Bir gün İstanbul'a geldiğinde, toplantım vardı, bitti, Münevver de toplantının dışında bekliyordu, salonda birlikte oturuyorlardı. "Hadi sizi yemeğe götürüyüm" dedi, bizi yemeğe götürdü, biraz sohbet ettik. Döndü dedi ki, "Kız, sen bu çocuğu daha ne kadar bekleteceksin,

ne zaman evet diyeceksin?" O anda da Münevver aslında orada evet dedi, yani bizim aile birliğimiz, o tanışımız Teoman Öztürk'tür. Bunu Aylin Abla biliyordu, Oğuz biliyordu, ama ilk defa burada Teoman'ın insan yanını açıklamak için söyledim.

Aslında neyi ne zaman söyleyeceğini de biliyordu. Biz onların evlerine, mesela Ankara'ya geldiğimizde Münevver'le birlikte giderdik ya da o İstanbul'a geldiğinde bizi arar bulurdu, ama hiçbir zaman bahsetmemişti. O gününü, yerini ve saatini çok iyi planlamıştı. Onun için ona aslında özel olarak da teşekkür ediyorum. Şu anda genel olarak hepimizin duyduğu duyguları hissediyorum, ama özel olarak da bir özel şeyden dolayı da ayrıca teşekkür ediyorum.

Teoman'ın anısı önünde saygıyla eğiliyorum. Onu unutmadık, unutmayacağız, ben hiç unutmayacağım, unutturmayacağız.

Teşekkür ediyorum.

SÜMMANİ CAN- Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Teoman Ağabey çok yönlü bir insandı, ben burada uzun boylu şeylerini anlatmayacağım. 75'te kendisiyle tanıştım, 76'da Bülent arkadaşımız da vardı, TMMOB Yönetim Kurulunda beraber çalışma onuruna kavuştuk. Teoman Ağabey, gerçekten örgütçü bir insandı. O zaman bir sürü fraksiyona rağmen, Yönetim Kurulunda karar çıkarabilmek, bu kararı hayata geçirebilmek konusunda olağanüstü başarı sağlıyordu ve insana güven veriyordu. Ben sadece şu iki anıyla bitirmek istiyorum: Biliyorsunuz, o dönemde emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı gerçekten çok kararlı, tutarlı bir mücadele yürütülüyordu. Burada Birlik Haberlerinde de vardı; odalar basılıyordu, TMMOB bir iki sefer basıldı, silahla müdahale edildi ve bizim Orman Mühendisleri Odası genel kurulları çok zorlu geçiyordu. 76 Genel Kurulunda her iki taraf da silahlı, milletvekilleri falan da salonda var, onlar da silahlılar. Akşama doğru Başkanlık Divanı seçimini aldık nihayet, Teoman Ağabeyi konuşuracağız. Tuttular, "Teoman Öztürk konuşmayacak." Fakat Teoman Ağabey yanımızda, hakikaten bunu samimiyetle söylüyorum, onun yanımızda olması, o salondaki mücadelede... Şunu da diyebilirdi bize: "Genel Kurul Başkanlık Divanını aldınız, bu kadar gergin bir ortam, ben konuşmasam da olur" da diyebilirdi; fakat haklı talebimizin yanında yer aldı ve sonuçta biz o Genel Kurulu da aldık, orada Teoman Ağabeyi konuşturduk.

Başımız sıkıştığı zaman, yine kendisine 77 Orman Mühendisleri Odası Genel Kurulunu Makine Mühendisleri Odasında yaptık. Akşam görevli arkadaşları salonda bıraktık; fakat sabahleyin faşistler çok yüklü gelmişler, bizim arkadaşları silahla salondan atmışlar, işgal etmişler. Yönetim Kurulundayız, gittik, "Teoman Ağabey ne yapacağız, böyle böyle" dedik. Valiliğe şikâyet ettik. "Siz Valiliğe, emniyete şikâyette bulunun, gelin" dedi. Oturduk, "ne yapacağız?" "Yarın burada

Genel Kurul yapacağız” dedi. Hakikaten Şimdi Dost Kitapevi var, orada Genel Kurul... Tabii bu arada Odayı işgal ettiler, kendi genel kurullarını yaptılar. Biz Teoman AŐabeyle kararlaŐtırdığımız gibi Genel Kurulumuzu yaptık, Odayı tekrar aldık.

Anlatacağım ok Şey var da, anısı önünde saygıyla eğiliyorum. Bu vesileyle de, Teoman AŐabey vesilesiyle de demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde hayatlarını kaybetmiŐ diğer değerlerimize de saygılarımı sunuyorum.

EMRE MADRAN- Efendim, Mimarlar Odası adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Aslında ben Teoman Öztürk'ü tanıdım, ama diğer değerli konuşmacılar gibi, onunla ortak bir anım yok bu bağlamda paylaşacak. Ancak bu, yine de Teoman Öztürk'e ilişkin birkaç şey söylemeye mani değil. Bunlardan birincisi şu: Demin Birlik Haberlerinde izledik, bir sürü başlık var. Teoman Öztürk'ün beyanatlarını okudum 2-3 gün önce kitapta, basın toplantılarını okudum. O Birlik Haberlerini 2007 Temmuz tarihiyle tekrar basabiliriz. Teoman Öztürk'ün söylemlerini Sayın Soğancı yarın aynen söyleyebilir.

Değerli arkadaşlar; burada iki husus var: Birincisi, Teoman Öztürk ve ekibi, çok doğru teşhisler yapmıştır, çok doğru kestirimler yapmıştır, bunu kabul ediyorum. İkincisi, bu ülkede bir sakatlık var ve giderek de artan bir sakatlık var. 32 sene öncenin söylemini ben hâlâ geçerli kılıyorsam, onun şahsında Yavuz Ağabeye, Bülent Tanık'a ve benzerine saygılarımı sunuyorum; çünkü 30 küsur yıldır geçerli şeyleri ta o zaman söyleme becerisini göstermişler, bu çok önemli, bu bir belge. İkincisi de, bu ülkede bir sakatlık var. Bu metin dışı bir konuşma oldu.

Teoman Öztürk, köken olarak mimar, ama anlatılanlar, sizlerin bildikleri, onun aynı zamanda da mühendis olduğunu bize aktarıyor açıkçası. Ancak sadece bir makine mühendisi, maden mühendisi de değil, onun bütün mimarlık mühendislik dallarında bir usta olmasının nedenini kaynaklardan, anlatılardan derlediğimizde, onun içinde yaşadığı ülkeyle ve toplumla bütünleşmesinden kaynaklandığını görüyoruz. Bu çok önemli bir kişilik göstergesi açıkçası. İçinde yaşadığı toplumu bir bütünlük içinde anlamış, kavramış, ama sadece bunu kendine de saklamamış, bir eylem olarak bunu paylaşmış. Bugün bildiklerini, duyduklarını, gördüklerini ve

deneyimlerini paylaşmayanları görünce, Teoman Öztürk'ün ve arkadaşlarının demin söylediğim gibi, hakikaten çok hoşumuza giden, ibret alacağımız şeyler yaptığını bir kez daha anlıyorum. İnsanlık onuru için, tüm insanlığın geleceği için gösterdiği çabalarında eğer büyük kitleleri peşinde sürükleyebildiyse, -ki öyledir, ben onu öyle gördüm orada, iki tanesine de katıldım, benim yaşım biraz müsait o tür şeylere-onun içimizden biri, bir dost, bir arkadaş, Teoman Ağabey olmasının önemli olduğunu düşünüyorum. Geçenlerde bir toplantıda Yavuz Önen sözü geçtiğinde, ilk 10 saniye kavrayamadık, sonradan Yavuz Ağabey; çünkü o Yavuz Ağabey, bu önemlidir.

Meslek adamı olarak mühendislerin, mimarların veya mesleğin sorunlarının akıllı, toplum yararını ön planda tutan -altını çiziyorum- çözüm yolları bulmak için gösterdiği çabaları demin bir saygıdeğer arkadaşım da söyledi, "odalar siyaset yapıyordu" diye görmezden gelen ve kritik edenleri duyduk, gördük. Lütfen bu kişiler, o dönemde yayınlanan dergilere, bültenlere baksınlar. Kütüphanelerimiz, en azından Mimarlar Odamızın kütüphanesi, Teoman Öztürk döneminde yapılan ve her biri yoğun emek gerektiren araştırmalar, raporlarla doludur. Biz inanıyoruz ki, bu araştırmalar ve raporlar, bugün karşı karşıya kaldığımız sorunlara hâlâ çözüm getirebilen bir bellektir. Teoman Öztürk, bu bağlamda düşünüyoruz ki, sadece saygıyla ve sevgiyle andığımız ve anacağımız bir isim olmanın ötesinde, bugün karşı karşıya kaldığımız bir konuda o ve arkadaşlarının deneyimlerinden yararlanılması gereken bir kaynak olarak, toplumun belleği olarak görüyoruz, ama olumlu bir bellek olarak görüyoruz. Çünkü bugün toplumumuzun belleğinde başka olumsuzluklar da mutlaka var.

Türk Mimar Mühendisleri Odaları Birliğinin ve bağlı odaların en zor günlerini geçirdiği 12 Eylül ortamında bile, Yönetimde olmadığı halde, olanaklarını

sonuna kadar kullanarak sistemin yanında olması, bağlılığının, tutarlılığının bir başka yansımasıdır diye düşünüyoruz. Umutsuzluğa, yılgınlığa kapılmamak gerektiğini, örgütlülüğün ve bayrağın hiçbir zaman yere indirilmemesi gerektiğini, bu bağlamda özellikle genç üyelerle ve öğrencilerle kesintisiz iletişim kurmanın çok doğru olduğunu savunmuştur. Bu da onun sadece bir Oda Başkanı statüsüyle bir şeyler yapan bir insan değil, her statüde, her koşulda bir şeyler yapan bir başka saygıdeğer tarafını sanırım ortaya koymaktadır. Eğer meşhur 82 Anayasasında “isteyen üye olur, isteyen üye olmaz” garabetinden sonra odalar büyük kayıplara uğramadıysa, anlatılan kadarıyla Teoman Öztürk’ün bu bağlamdaki çabalarının önemli rolü vardır.

Bunun yanı sıra değerli arkadaşlar, Teoman Öztürk’ün ve ekibinin değişik ortamlarda ülke sorunlarına ilişkin olarak hazırladıkları her türlü belgenin bir döneme tanıklık yapmak ve o dönemin resmini vermek gibi tarihsel bir misyonun dışında, hâlâ inanıyoruz ki, yol gösterici, yönlendirici belgeler olduğunu düşünüyoruz. Bu bağlamda, bunun toplumsal belleğimizin çok önemli parçaları olduğunu düşünüyoruz. Teoman Öztürk, bu sürekliliği ve kalıcılığı sağladığı için, Teoman Öztürk’tür diye düşünürsek, abarttığımızı lütfen sanmayınız.

Saygıyla selamlıyorum.

OĞUZ TÜRKYILMAZ- Aylin Abla, Elif, Aslı, Taylan, Teoman, Teoman Öztürk'ün yol arkadaşları, onun kavgasını bugün sürdüren meslektaşlarım; merhaba.

Önceki yıllardaki konuşmalarda hep yazılı metinler üstünden konuştum. Bugün baktım, yani aynı şeyleri mi söylemek gerek; tekrara gerek yok dedim. İki noktanın üstünde durmak istiyorum: Birçok resimler izledik demin, o resimlerden bir tanesinde pankart taşıyordum, şimdi de yanımda oturan Hasan Eraslan, o dönemin Jeoloji Mühendisleri Odası Başkanı vardı. Biz o dönemlerde 20'li yaşlardaydık. Bizden birkaç yaş büyük olan arkadaşlar, 30'un başındaydılar, Teoman Ağabey de daha 40'a varmamıştı. Ben 25 yaşındayken Makine Mühendisleri Odasının İkinci Başkanı olmuştum. 3 senelik bir mühendisten bir Odanın İkinci Başkanıydım, 4 senelik mühendisten bu örgütün Genel Sekreter Yardımcıydım ve 3 yıl karşılıklı odalarda çok yakın bir hukukumuz oldu Teoman Başkanla. Şimdi de aynı şeyi odaların yapması gerekiyor, yani bu yaş ortalamasını, şu anda 40'ların ikinci yarısında, 50'lilerin başlarında seyreden bu yaş ortalamasını düşürmemiz lazım, yeni mezun arkadaşları katmamız gerekiyor. Yani Teoman, kendisi geçti, gençlerle çalıştı. Aynı şeyi bugün yapmamız lazım. Odalarda da şube yönetimlerinden başlayarak gençliği katmamız gerekiyor. Yani öğrenci üye işi çok önemli, doğru bir projedir, mutlaka üzerinde durmamız lazım, arkasını getirmemiz gerekiyor. Benim okuldan çıkış aldığım gün Odaya üye olduğum bir anlayış vardı, o anlayışı şimdi de genç meslektaşlarımıza aktarmamız gerekiyor.

İkinci nokta şu: Gördünüz, Birlik Haberlerinde neler değinmemişiz ki, demin Emre Madran da atıfta bulundu. Biz o dönemde, ben o Birlik Haberlerinin 3 sene Yayın Kurulunda görev yaptım ve bir kısmı yansıdı, yansımayan çok imzasız yazılarım var o dönemde. Biz Türkiye'nin o günkü gündemiyle ilgili

her konuda bir şeyler söyledik. 1976 yılında Türkiye Odalar Birliği bir Demir-Çelik Kongresi düzenledi. Biz İnşaat Mühendisleri Odası Genel Sekreteri Erdinç Köksal, kulakları çınlasın ve ben Makine Mühendisleri Odası İkinci Başkanı olarak bir bildiri sunmak istedik, gittik Odalar Birliğine, Atatürk Bulvarı'ndaki salonuna. Bize aydan gelmiş düşmanlar gibi bakıyorlardı, yani çok ciddi bir tedirginlik vardı. Bildiriyi sunduk, şaşırıldılar, yani Türkiye'de demir-çelik sanayiinin sorunlarını anlattık, yerli kaynakların harekete geçirilmesi gerektiğini söyledik. Bir adam, yaşlı bir oda yöneticisi dayanamadı, "biz, siz komünistlerin yurtsever olduğunu bilmezdik, ilk defa burada öğrendik" dedi.

Bugün de her alanda söyleyecek çok sözümüz var, ama yeterince söylüyor muyuz; hayır, maalesef hayır. Bu konuda ben, TMMOB yöneticilerinin bütün çabalarına rağmen, odalarımızın bir bölümünün üzerine düşen görevleri tam yapmadığı kanısındayım. Ulaşımın konut sorununa, enerjiden su sorununa, altyapıdan tarım ve toprak reformuna, yani yaşamın her alanıyla ilgili bizim söyleyecek sözümüz var. "Efendim, ulaşamıyoruz, bilmiyoruz." Bakın, ben böyle mazeretleri doğru bulmuyorum, kabul etmiyorum. Şimdi herkesin elinde bilgisayar var, İnternet'le her türlü bilgiye erişebiliyorsunuz. Biz o yıllarda TMMOB'de 2 tane kötü kırık daktiloyla yazmaya çalışıyorduk o raporları. Bir fotokopi makinemiz yoktu. Uçak sanayiiyle ilgili bir rapor hazırlarken, Devlet Planlamadan bir rapor almamız gerekti. Çelen Birkan arkadaşımız, mimar, kulakları çınlasın, bir gece mesaiye kaldı. Gitti, raporu aldı geldi. Bir tek fotokopi makinesi İnşaat Mühendisleri Odasında vardı, gece geç saatlerde fotokopiyi çekti. Gitti kızcağız, sabah 06.00'da hizmetlilerle birlikte girdi binaya, raporunu yerine koydu ve raporu elde etmiş olduk.

79'da Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planıyla ilgili

dönemin DPT Müsteşarı Bilsay Kuruç, kulakları çınlasın, kitle örgütleriyle Türkiye’de ilk defa bir toplantı yaptı, planı tartışmak üzere. O toplantıya sunulmak üzere bir 29 sayfalık TMMOB raporu hazırlamıştık. Gece 03.00’e kadar Teoman Ağabeyle birlikte, bir de Jeolojide çalışan Turgut arkadaşımız, o tek kollu teksir makinesiyle gece 03.00’e kadar o raporu çoğalttık. Tek tek sayfaları yaz, mumlu kâğıtla düzelt, tekrar bas, git vesaire... Bugünkü imkânlar o gün yoktu, ama o kadar imkânsızlıkta yoktan var ediyorduk. Ben bugün çok daha fazlasını yapabileceğimizi düşünüyorum, yeter ki niyet olsun. Ben 56 yaşındayım, benim yarı yaşımıdaki insanlar benim kadar koşsun istiyorum, çok daha fazlasını koşsun istiyorum. Bu ülkenin ve bizim örgütümüzün olduğu her yere gidelim, alanımızla ilgili, çalışma alanlarımızla ilgili her konuda bir şey söyleyelim diyorum.

Son sözümü şöyle söyleyeceğim: 79’da yine o bahsettiğim plan toplantısının arkasında bir kokteyl verdi Bilsay Kuruç. O dönemde biz nükleer santaller konusunda devletin politikalarını eleştiren çok ciddi bir rapor yayınlamıştık. Dönemin DPT yöneticilerinden bir tanesiyle aramızda çok sert bir tartışma geçti. Benim üstüme yürüdü, dedi ki, “Siz nasıl böyle bir rapor yayınlarsınız? Biz devletiz” dedi. Teoman Ağabey önüme geçti, dedi ki, “biz TMMOB’yiz Sayın Daire Başkanı, yayınlarız” dedi. Evet, biz TMMOB’yiz, devlete rağmen TMMOB’yiz, öğretmek üzere TMMOB’yiz.

Teşekkür ederim.

MEHMET SOĞANCI- Şimdi aramızda Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonun Ankara Temsilcisi Tayfun arkadaşım var, o da size birkaç cümleyle paylaşacak...

TAYFUN GÖRGÜN (DİSK)- DİSK adına ben de Teoman Ağabeyin anısı önünde saygıyla eğiliyorum. Sizleri de dostlukla selamlıyorum.

Tabii Teoman Ağabeyin ülkemizdeki çok sayıda kurum üzerinde ve insan üzerinde muhteşem bir etkisi var ve çok sayıda insanda onun anısı var tabii. Bizim de var ve ben de bu bakımdan ayrıcalıklı bir insan sayıyorum kendimi; çünkü Teoman Ağabeyle ben de bir aya yakın bir zaman DİSK davasından İstanbul'da cezaevinde kaldım. 200 kadar DİSK'li oluyordu o dönemde orada ve yaklaşık ayda bir sıra geliyordu bu gruba. Önce sorguya alınıyorduk, Dernekler Masası, askerler, sonra ... karşısına çıkıyorduk ve tahliye olan oluyordu, tutuklanan gidiyordu. O dönemde, bir hafta kadar sonra bizim gruptan Teoman Ağabeyler geldiler, DİSK davasından. Gizli örgüt, yani DİSK'in oluşturduğu kurullardan bir tanesinde Teoman Ağabey de -tabii birçoğunda vardı- vardı ve ondan dolayı DİSK'le ilgili gizli örgütten o da yargılandı ve 200 kadar DİSK'li o dönemde bunların yanında, içlerinde ben de varım. Sadun Aren Hoca, Alpaslan Işıklı Hoca, Ahmet Yıldız, Halkevleri Başkanı, Milli Birlik Komitesi gibi, Ercan Hoca gibi akademisyenler de vardı.

Ben o anıların ayrıntısına girmeyeceğim, tabii çok özel, güzel, ama çok sayıda insan var ve şunu söylemek istiyorum: Hakikaten muhteşem bir dönemdi ve muhteşem bir insandı. Türkiye'deki, bu topraklardaki mühendislerin, mimarların hakikaten devrimci yanını, mücadeleci yanını, birleştirici yanını yüksek düzeyde temsil ediyordu ve o nedenle de örneğin DİSK davasında beraber yatma onuruna biz de erişmiş olduk.

Teoman Ağabey için çok şey söylendi, tabii çok daha fazla şey söylenebilir, ama ben özellikle bir işçi olarak ve bir DİSK'li olarak nasıl gördüğümüzü bir iki cümleyle söyleyip bitirmek istiyorum, zamanınızı işgal etmek istemiyorum, çok sayıda arkadaşım belki konuşacaktır. Bir defa bizim için de hakikaten 1970 12 Martından sonra dağılan Türkiye'de TMMOB'nin toparlanmasında, mühendis ve mimarların toparlanması, toparlanırken mücadele bağlamında toparlanmasında, birlik bağlamında toparlanmasında, moral değerinin yüksek tutulmasında ve hakikaten mücadele edilmesinde çok büyük rolü olduğunu biz hem gördük, hem yaşadık. Ama sadece TMMOB'nin değil, Türkiye'de bütün demokrasi mücadelesi vermesi gereken kurumların da, kuruluşların da bir araya gelmesi konusunda zorlayıcı olduğunu, göz açıcı olduğunu biliyoruz ve onu bu yanıyla hatırlıyoruz. En ayırt edici özelliğinin bizim açımızdan da, yani DİSK'liler açısından da, işçiler açısından bu olacağını ben size rahatlıkla söyleyebilirim. Çok sayıda birlikte yapılan mücadele var, DİSK, TMMOB ve diğerlerinin, burada izledik onları, girmeye gerek yok. Biz DİSK'liler olarak onu bu yanıyla çok özlediğimizi burada beyan etmek istiyorum. Onun bu yanının, yani sol adına, emek adına, özgürlük mücadelesi adına çok önemli bir yeri olduğunu biz de biliyoruz.

Bu bilince çıkarmayı sizinle paylaşmak istedim. Onun anısı üzerinde tekrar biz DİSK'liler olarak eğiliyoruz. Sizleri de dostlukla selamlıyoruz.

İSMAİL KÜÇÜK- Herkesi saygıyla selamlıyorum.

Bu konuşulan yıllarda ben ortaokuldaydım, ama benim ilk tanıdığım mühendis ve mimar Teoman Öztürk'tü. Teoman Öztürk'ü mühendis mimar olarak nasıl tanıyordum? Ben sonuçta bir köyde okuyordum. Bizim en büyük gazetemiz, o zaman da gazete kâğıtlarından torba yaparlardı, bir şeyler koymak için, onlardan üzerlerinde gördüğümüz isimlerdi. Mühendis bizim için çok önemliydi; çünkü Türkiye'nin gündeminde. Orada yazılı olarak Teoman Öztürk ismini okumuştum, o ortaokuldayken benim aklımda yer etmişti.

Peki, daha sonra ne oluyor? Artık ben de üniversiteyi bitiriyorum, mühendis oluyoruz, İstanbul'da oda temsilciliğine başlıyoruz, yavaş yavaş belgelerden Teoman Öztürk adını görmeye başlıyoruz ve yıl 1992, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin Genel Kurulu, yer Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün salonu. Ben Ankara'ya 1990 yılının eylül ayında gelmiştim, 92'de Şubat ayında Oda Merkezi bize liste çıkarmış, boyumuzun ölçüsünü almıştık, delege falan değildik. Zaten yaş sorunları da vardı o zaman. Ben söz aldım, kürsüye çıktım, tam konuşurken delege olmadığımı da kendim deklare edince konuşmamın bir yerinde, divan başkanı "sen konuşamazsın zaten, in aşağı" dedi. İşte o zaman ön sırada birisi ayağa kalktı, "hayır, konuşacak, konuşması gerekir" dedi ve o müdahaleden sonra ben konuştum, konuşmamı tamamladım. İndim, "bu kimdi?" dedim; "Teoman Öztürk'tü" dediler. İşte Teoman Öztürk'ü yaşamımda önce gazetede, sonra benim konuşmamı sağlayan kişi olarak tanıdım.

Çok teşekkür ediyorum.

MEHMET SOĞANCI- Arkadaşım, KESK'in de Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul; buyurun.

İSMAİL HAKKI TOMBUL (KESK Başkanı)- Merhaba arkadaşlar.

TMMOB Başkanının arkadaşı kotasından konuşuyorum burada. Tabii için hoş bir latifesi. Teoman Öztürk'le hiç karşılaşmadım, ama bütün mücadele yaşamım boyunca sanki Teoman Öztürk'le de birlikte mücadele ediyormuş gibi hissettim kendimi. Bunu hem bir döneme, 12 Eylül öncesinin o devrimci değerlerini yaratanların, yaratanlardan birisi olan Teoman Öztürk'ün yarattığı mücadele değerlerine sahip çıkmak, aynı zamanda o dönem Türkiye'deki devrimci hareketlerin yükselmesine, devrimci-demokrat mühendis hareketinin öncülüğünü yapanların mücadele değerlerine sahip çıkma olarak da algılamak gerekir. O günden bugüne TMMOB ile, o günlerde KESK yoktu kuşkusuz, ama o günlerde TÖBDER vardı, TÖSDER vardı, TÜMDER vardı, TÜTED vardı, yani KESK'in öncülleri vardı. KESK'in öncülleriyle o günlerde TMMOB birlikte mücadele ediyordu. O günlerde yarattıkları değerler, bugün bizim mücadelemize ışık tutuyor. O günlerde bir saflaşma içerisinde tutumlarını, saflarını belirlemişlerdi. Her iki saftan birisinde, emekçi halkının yanında saf tutması gereken mühendisler, hekimler, kamu emekçileri, o günden saflarını belirlemişler, o belirledikleri saflarında ve yollarında bugün yürümeye devam ediyorlar. O günden bugüne TMMOB ve KESK, bu yaratılan değerlerde yol arkadaşlığı yapmaya devam ediyor.

Bir iki cümleyi söylemek gerekir, aslında salon da boşaldı, zaman uzadı, ama bir iki sözcüğünü hatırlamak gerekiyor. "Yaşasın TMMOB örgütlülüğü" diyor. "Yaşasın TMMOB örgütlülüğü" derken, hele günümüzde örgütsüzlüğün özendirildiği, örgütlü mücadeleden kaçışın, yani liberal politikaların hâkim

olduğu bir dönemde o söze sıkı sıkıya sarılmak gerekiyor. Yaşasın TMMOB örgütlülüğü, yaşasın KESK örgütlülüğü ya da yaşasın halkın örgütlü mücadelesi diyebilmek, bugün aslında Teoman Öztürk'e, Teoman Öztürk'lerin yarattığı değerlere ve mücadeleye sahip çıkmanın birinci öncülü olsa gerek. Hani yaşadığımız dünyada çok kutsanan bir deyim var: "Özgür birey olmak." Tamam, özgür birey olalım, ama özgür bireyin devamında örgütsüz, bireycileşmiş birey olmanın kutsandığı bir dönemden geçiyoruz. Bireylerin kahramanlaştırıldığı ve onlardan, bireylerden medet umulmak istendiği dönemlerde, biraz önce Hüseyin Ağabeyin söylediği, "Teoman Öztürk'ün ağzından hiç 'ben' lafını duymadım, hep 'biz' dedi" lafı, aslında mücadelemize de önemli bir ipucu ve önemli bir ışık tutuyor olsa gerek.

Hepimiz mücadele süreci içerisinde "ben" demeden "biz" demeyi başarabilirsek, inanıyorum ki o zamandan bugüne sürdürülegelen emperyalizme karşı, faşizme karşı mücadele, bugün sürdürdüğümüz yoksulluğa, ırkçılığa, gericiliğe karşı mücadelenin öncülleri olur ya da o mücadelemize ışık tutar. Biliyoruz ki, o dönemden bugüne antiemperyalist mücadeleyi sürdürüyoruz, ama bugün hani kimi kafa karışıklıklarının olduğu dönemde bir şeyin daha altını çizmek gerekiyor: Antiemperyalist mücadele bugünlerde sadece içe kapanmacı, dışarıdan saldırılara karşı mücadele etmek olarak algılanıyor. Kuşkusuz emperyalizmin bir yandan saldırgan bir yaklaşımı, işgallerle, savaşlarla, tankıyla, topuyla bir işgal politikası var, ama en az onun kadar bugün özellikle ısrarla altı çizilmesi gereken ve önemsenmesi gereken boyutu, uygulanan neoliberal politikalara karşı da mücadeleyi önemsemek gerekiyor.

İşte tam da böyle bir dönemde siyasetin toplumdaki koparıldığı, sadece elitlerin ya da belli bir kesimin, profesyonellerin yapmaya başladığı, Parlatmentonun toplumu temsil yeteneğini yitirdiği bir dönemde,

TMMOB ile, DİSK'le, TTB ile hep birlikte biz "nasıl bir Türkiye istiyoruz?" diye bir talep ortaya koyduk, bunu bütün kamuoyuyla paylaşmaya çalışıyoruz ve diyoruz ki, bütün bu gelişmelere karşı, ırkçılığa karşı, yoksulluğa karşı, gericiliğe karşı tek yol, tek çare var: Eşit, özgür, demokratik bir Türkiye ve bu Türkiye'de bir arada kardeşçe yaşam. Bunu sağlayabilmek, Teoman Öztürk'lerin mücadelesine saygı göstermek demek oluyor. Bunu başarabilmek, bu uğurda mücadele edebilmek, o dönemin devrimci değerlerini yaratanların mücadelesine, anısına saygı göstermek demek oluyor.

Bu duygularla hepimizi tekrar KESK adına sevgiyle, dostlukla selamlıyorum.

MEHMET SOĞANCI- Arkadaşlar; bitiriyoruz, dışarıda devam edeceğiz, kokteyl vereceğiz.

Ben Teoman Öztürk'ün sözleriyle bugünü kapatıyorum: Başkanın, Elif'le de çok konuştuk, bütün yazdıklarını da okumuş bir arkadaşınız olarak en çok hoşuma giden sözü, "Benim söylediklerim ve yazdıklarım, TMMOB kadrolarının söyledikleri ve yazdıklarıdır" diyor. Muhtemelen bu sözü de arkadaşlarıyla düşünerek yazdılar, mutlaka kayıtlara da geçmek zorundadır.

"Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağını bilinci içinde, bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız"

Teşekkür ederim.

-----&-----

TEOMAN ÖZTÜRK'ÜN YAŞAMI

- 09.05.1940 Kars'ta doğdu
- 1963'te İTÜ'den mezun oldu.
- 30.07.1963 TMMOB Mimarlar Odası'nı 2065 sicil numarası ile üye oldu.
- 1963/1964 İstanbul Belediyesi Planlama Bürosu'nda çalıştı.
- 1964/1965 İstanbul Belediyesi İmar Müdürlüğü'nde çalıştı.
- 1965/1967 İmar İskan Bakanlığı'nda araştırmacı mimar olarak çalıştı.
- Nazım İmar Bürosu'nda mimar olarak çalıştı.
- 1967/1969 Askerlik görevi
- 1969/1971 Ankara Nazım Plan Bürosu Baş Uzman Yardımcısı
- 1971/1972 TMMOB Mimarlar Odası II.Başkanı
- 1972 Karadeniz Bakır İşletmeleri Murgul Şantiyesi Şantiye Şefi
- 1972/1975 Ankara Nazım Plan Bürosu Baş Uzman Yardımcısı
- 1972/1973 TMMOB Mimarlar Odası II.Başkanı
- 1973/1974 TMMOB 18.Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
- 1974 Üçüncü Yıllık Kalkınma Planı "Şehirleşme Planları" rapörtörlüğü
- 1974/1975 TMMOB 19.Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
- 1975 Nazım İmar Bürosu'ndaki görevine son verildi.
- 1975/1976 TMMOB 20.Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
- 1976/1977 TMMOB 21.Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
- 1977/1978 TMMOB 22.Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
- 1978/1979 TMMOB 23.Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
- 1979/1980 TMMOB 24.Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
- 1980 DİSK 1.Bölge Araştırma Enstitüsü Uzmanı

1980 TCK'nın 146/3 maddesini ihlalden dolayı hakkında dava açıldı.

ÖZTÜRK için getirilen suçlama, TMMOB Başkanı olduğu zaman DİSK'in öncülüğünde kurulan, TTB'nin, Halkevleri'nin, TÖB-DER'in, Barış Derneği'nin oluşturduğu Demokratik Platforma katılmaktı. Bu Davadan dolayı tutuklu kalmış ve davadan 1983'te beraat etmiştir.

1980/1981 Ankara Taşhan ve Sarıkadı Camii Restorasyonu Şantiye Şefi olarak çalıştı.

1982 TMMOB'nin 19 Eylül Direnişi ile ilgili davadan kesinleşen hüküm nedeniyle Ankara Merkez Cezaevi'nde yattı.

1983/1985 Karayolları 4.Bölge Binası şantiye şefi

1985/1986 Karayolları İzmir Bölge Müdürlük Binası Şantiye Şefliği

1987/1988 Kent Koop/Batıkent Çevre Düz.İşl.Yüklenicisi

1989/1990 Soyut Şirketler Grubunda Danışmanlık

1990/1992 TMMOB'de Danışmanlık yaptı.

1992/1994 OYAK İnşaat A.Ş.'de şantiye mimarlığı yaptı.

11.7.1994 ONU YİTİRDİK.

